

en Forsamling, bestaaende udelukkende eller hovedsagelig af Lærere. Jeg har lagt Mærke til, at de, der har talt her, næsten alle sammen har været Lærere, og hvis der kommer saa mange Lærere ind i den store Kommission, tror jeg, at Kommissionen aldrig vil blive færdig. Pædagoger kan, selv om de er aldrig saa videnskabelige og aldrig saa dygtige, undertiden være noget upraktiske. Den største Pædagog, der nogen Sinde har levet, Rousseau, satte som bekendt sine Børn paa Hittébørnshospitalet. Det er med Pædagoger ligesom med Sagførere, at kommer der for mange i samme Baas, faar de i Regelen ikke noget ud af Sagen.

Jeg indser heller ikke, hvorfor Kirken skulde repræsenteres i Kommissionen, saaledes som det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen) mente. Jeg holder for, at man kunde akkurat lige saa godt lade Statsbanerne blive repræsenteret, thi Statsbanerne har da noget med Skolerne at gøre. De kører i Regelen Elever til og fra Skolen, og de kører ogsaa undertiden Lærere, nemlig naar de er flyttet udenfor Bygrænsen for at slippe for at betale saa høj Skat. Jeg ser ærlig talt ikke, der er nogen Forbindelse mellem Præster eller teologiske Professorer ved Universitet og en Skolereform. Selvfølgelig forudsætter jeg, at det ærede Medlems Parti vil sætte det ærede Medlem ind i Kommissionen, ligesom jeg ogsaa er forberedt paa, at Partiet Venstre vil sætte det ærede Medlem fra Kolding (N. Johan Laursen) ind i Kommissionen. Naar de to er der, tror jeg sikkert, de kan koge den teologiske Kaffe, der skal koges i den Kommission, der behøver ikke at være flere af den Slags, det skulde da være det ærede Medlem fra Højrup (Johs. Fog-Petersen); det ærede Medlem er jo ogsaa Teolog, og han kunde da maa-ske repræsentere Fløden og Sukkeret i den teologiske Kaffe. Medens jeg saaledes gaar ud fra, at Præsteskabet som saadant neppe kan have noget i den Kommission at bestille, vil jeg gerne lægge et godt Ord ind for, at Administrationen, navnlig i Købstæderne, som har gennemført den kommunale Mellemskole og tidlig har indset, at den har sine Skavanker, maa blive repræsenteret i Kommissionen. Jeg deler ikke den Anskuelse, som det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) gjorde gældende i Gaar, at Amtsraadene skulde repræsenteres. Jeg ved overhovedet ikke, hvad Amtsraadene skulde der. Det var

vel Amtsskoleraadene, det ærede Medlem mente; men Amtsraadsmedlemmerne har aldrig været den drivende Kraft indenfor Amtsraadene i Arbejdet for Skolerne; har der været nogen drivende Kraft, har det været de Medlemmer fra Købstæderne, der har siddet i Amtsskoleraadene. Amtsraadene har sikkert aldrig taget Initiativet til Skolernes Forbedring, til Lærernes Pensionering eller lignende, men har i det højeste ladet sig slæbe med. Derimod har Administrationen i Købstæderne søgt at gøre det mest mulige ud af Loven af 1903 og søgt at redressere de Skavanker, der efterhaanden viste sig; derfor synes jeg, det er rigtigt, at den bliver repræsenteret i Kommissionen.

Der har været talt om, at vi ikke skulde have en Statsskole. Det var særlig det ærede Medlem fra Assens, der mente, at naar Lærerne fik deres Løn fra Staten, saa vilde de let komme til at betragte sig som Statsembedsmænd. Dertil vil jeg sige, at det gør da i og for sig ikke noget; den Fare synes jeg ikke er saa stor, naar bare de betragter sig som gode Statsembedsmænd. Hvis Lærerne skal have en virkelig tidssvarende Løn, bliver det nødvendig, at Staten betaler deres Lønning; thi Kommunerne kan ikke udrede de store Summer, som kræves dertil. Derimod kan der være andre Opgaver for Kommunerne at tage op, som det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) omtalte i Gaar og ogsaa i Forgaars: Bygningerne maa fremdeles være Kommunernes, og Skolemateriellet maa vel ogsaa være enten Kommunernes eller Statens. Jeg ser ikke nogen anden Vej til Opnaelse af Lærernes økonomiske og personlige Selvstændighed end den, at Staten overtager deres Lønninger. Men det kan da heller ikke være værre eller mere ubehageligt for Lærerne at blive lønnet af Staten end for Professorer ved Universitetet eller for Præster eller andre Embedsmænd, der bliver lønnet af Staten. Dem anser vi dog for gode og samvittighedsfulde Embedsmænd i Statens Tjeneste, og saaledes maa vi ogsaa kunne betragte Lærerne, naar de bliver lønnet af Staten. Det forekommer mig derfor, at der ikke er nogen som helst Betænkelse ved at gaa dertil, og jeg mener, at vi ganske roligt kan gøre det. Navnlig forstaar jeg ikke det ærede Medlem fra Assens, naar han taler om, at det skulde være saa farligt at have en Statsskole, thi nu kommer alle Skoler efterhaanden ind under Staten; Gymnasierne i